

Joep senior en junior halen de pannen van het dak. „Die brengen nog heel wat geld op”, verwacht opa. FOTO HARRY HEUTS

Op een steiger voor het huis staat een kleine man met witte haren. Een dikke jas behoedt hem voor de kou. Met vaste hand pakt Joep van Baaren (95) de dakpannen aan die zijn kleinzoon, Joep Akman, hem vanaf het dak aanreikt. Zelf mag opa niet meer het dak op, ook al zou hij dat nog wel durven. „De kleinkinderen zijn bang dat ik eraf val. Ik ben nog soepel in de gewrichten hoor, en heb geen hoogtevrees. Ik ben alleen een beetje kortademig omdat ik te veel pannen achter elkaar van het dak af heb getild.”

Opa is nog lang niet klaar. Alle dakpannen aan de zuidzijde van zijn grote huis in Herkenrade, een buurtschap van Sint Geertruid, moeten eraf. Vervolgens moeten ook de houten panlatten en tengels worden verwijderd, wijst hij. Joep van Baaren weet precies waarover hij praat, want hij is het grootste deel van zijn werkzame leven opzichter geweest in de bouw.

Zonnepanelen

De dakpannen maken straks plaats voor folie en daarop 34 speciale 'indak' zonnepanelen, die het hele dak bedekken. Geen dakpannen meer nodig. Niet de goedkoopste oplossing, maar wel de beste en fraaiste, weet Van Baaren. „Het ziet er mooier uit en het is beter bestand tegen stormen.”

INTERVIEW OP WOENSDAG

Als het zonnedak er eenmaal ligt, worden de kozijnen vervangen door exemplaren van dubbel glas, alle kieren en naden worden dichtgestopt en de spouwmuuren worden geïsoleerd. Daarna volgt nog een warmtepomp, al weet kleinzoon Joep nog niet precies welke.

Voor de kinderen

Wat bezield de hoogbejaarde Joep van Baaren om op zijn 95ste nog zijn hele woning onder handen te nemen en te verduurzamen?

„Nou, mijn vrouw Loek en ik hopen straks nog een paar jaar van dit duurzame huis te genieten. Maar als wij er niet meer zijn dan is het voor mijn twee dochters van 59 en 61 jaar en onze zes kleinkinderen. We hopen dat een of twee kinderen hier komen wonen. Dit huis is dubbel woonbaar, met twee voor- en ach-

Ik ben ongerust als ik eraan denk welke toekomst mijn kleinkinderen te wachten staat. Ik heb nu een houtkachel die ik veel gebruik, en dat is niet goed voor het milieu.

Joep van Baaren

terdeuren. Er kunnen dus twee gezinnen in. Ik zou het fijn vinden als het in de familie blijft.”

Houtkachel

Van Baaren stookt tot nu toe het huis warm met een houtkachel en een cv-ketel op gas. Omdat zijn vrouw het altijd koud heeft, staat de thermostaat hoog en zijn de gasrekeningen hoog. „De gasrekening van opa bedraagt 300 euro per maand,” weet Joep junior. Dan loont het om te verduurzamen. „Maar dat is niet de enige reden”, zegt Van Baaren senior. „Ik maak me ook grote zorgen over de klimaatverandering. Het gaat verkeerd met de aarde als we allemaal op deze manier doorgaan. Ik ben ongerust als ik eraan denk welke toekomst mijn kleinkinderen te wachten staat. Ik heb nu een houtkachel die ik veel gebruik, en dat is niet goed voor het milieu. En we moeten op den duur ook van het gas af. Ik wil straks alleen nog maar gebruikmaken van de zon. Zonlicht is gratis en onuitputtelijk. Dat is een hele verbetering.”

Dat een 95-jarige zijn woning energiezuinig maakt, is uitzonderlijk. De meeste ouderen hebben daar geen geld voor of geen zin in, wijst een studie van het Planbureau voor de Leefomgeving uit. Een koopwoning verduurzamen kost al snel 40.000 euro. Geld dat veel gepensioneerden niet vrij hebben of er niet aan

VERDUURZAMING

Opa (95) gaat van het gas af

Leeftijd is maar een getal. Opa Joep van Baaren wil niet op zijn lauweren rusten. Op zijn oude dag gaat hij zijn complete huis verduurzamen. Hij wil van de houtkachel en van het gas af. Een investering die goed is voor het klimaat, maar die hij zelf niet meer terugverdiend. „Ik doe het ook voor onze kleinkinderen.”

DOOR PETER
BRUIJNS

willen besteden. Het gezin Van Baaren belandde 45 jaar geleden bij toeval in Herkenrade, een buurtschap van Sint Geertruid. „We woonden in Haarlem. Na de oorlog, waarin ik drie jaar ondergedoken heb gezeten om onder de *Arbeitseinsatz* uit te komen, werd ik bouwkundig opzichter voor het Rijk. Ik zag hoofdzakelijk toe op de bouw van ziekenhuizen. Mijn dochters zaten op de middelbare school. De oudste vroeg me wat grotten zijn. Ik zei: dat ga ik je niet vertellen, die ga ik je laten zien. Maar op weg van Haarlem naar de grotten in de Ardennen, strandden we 's avonds met onze caravan aan de rand van het Savelsbos in Margraten. We vonden het hier zo mooi dat we hier wilden komen wonen. Zelfs mijn dochters waren het ermee eens, ook al moesten ze hun vriendinnen in Haarlem missen en voortaan tien kilometer naar school fietsen.”

CBS-kantoor

Met een beetje geluk wist Joep van

Baaren een lapje grond in Herkenrade op de kop te tikken. Hij tekende zijn eigen huis, liet een aannemer de ruwbouw neerzetten en deed verder alles zelf. Al snel vond hij in Limburg werk als bouwopzichter. Zo zag hij onder meer toe op de bouw van het CBS-kantoor in Heerlen.

Joep junior

Kleinzoon Joep Akman heeft het technisch inzicht van zijn opa in de genen. Hij heeft een eigen installatiebedrijf en helpt zijn veel oudere naamgenoot met de verduurzaming. Joep junior weet ook precies wat er nodig is om van de jaren 70-woning een nul-op-de-meter-huis te maken. Het wordt een ingrijpende operatie. „Ken je nagaan hoe rijk ik ben,” grinnikt opa. Uiteindelijk vallen de kosten volgens Joep junior reuze mee, omdat hij zelf uiteraard gratis de handen uit de mouwen steekt.

„Bovendien krijgen we de btw terug voor de aanschaf van de zonnepanelen, weet de krasse Van Baaren senior. „En de oude gasketel wil ik straks met een mooie winst verkopen.” Zijn kleinzoon drukt die illusie meteen de kop in. „Die ketel is niks meer waard opa, daar krijg je straks alleen de kiloprijs voor oud ijzer voor.”

REAGEREN?

peter.bruijns@delimburger.nl

Ik mag van de kinderen het dak niet meer op. Ze zijn bang dat ik eraf val. Ik ben nog soepel in de gewrichten hoor, en heb geen hoogtevrees. Ik ben alleen een beetje kortademig.

Joep van Baaren